

211

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 października 1967 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu likwidacji zakładów ubezpieczeń, które utraciły prawo do wykonywania działalności ubezpieczeniowej.

Na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 72, poz. 357) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 czerwca 1959 r. w sprawie zasad i trybu likwidacji zakładów ubezpieczeń, które utraciły prawo do wykonywania działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 1959 r. Nr 40, poz. 253, z 1961 r. Nr 30, poz. 148 i z 1963 r. Nr 10, poz. 59) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wierzyciele zakładów z tytułu umów ubezpieczenia powinni, jeżeli w toku dotychczasowych czynności tego nie dokonali, zgłosić likwidatorowi pisemnie swoje roszczenia najpóźniej na 6 miesięcy przed terminem zakończenia wypłat, podanym przez likwidatora do publicznej wiadomości zgodnie z § 10.”;

2) § 6 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) należności z tytułu roszczeń ze stosunku pracy pracowników zatrudnionych w likwidowanych zakładach oraz należności z umów ubezpieczenia zgłoszone przez ubezpieczających lub przez osoby imien-

nie uposażone w umowach ubezpieczenia, a w ich braku — przez ich spadkobierców, jak również należności zgłoszone przez posiadaczy polis na okaziciela, przy czym likwidator może żądać, aby posiadacz polisy na okaziciela udowodnił zgodne z prawem wejście w posiadanie tej polisy.”;

3) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. 1. Likwidator ogłosi o miejscu i terminie rozpoczęcia i zakończenia wypłat oraz o ostatecznym terminie zgłaszania roszczeń z tytułu umów ubezpieczenia przez zamieszczenie ogłoszenia w poczytnym piśmie codziennym oraz w biurach Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

2. Ogłoszenie o miejscu i terminie zakończenia wypłat oraz o ostatecznym terminie zgłaszania roszczeń powinno nastąpić nie później niż na 12 miesięcy przed ustalonym terminem zakończenia wypłat.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepis, § 1 pkt 1 ma moc od dnia 1 lipca 1964 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

212

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 listopada 1967 r.

w sprawie przedpłat na podatki obrotowy i dochodowy.

Na podstawie art. 10 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, które otrzymują od jednostek gospodarki uspołecznionej oraz od związków wyznaniowych i ich instytucji należności za podlegające opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym lub tylko dochodowym świadczenia w zakresie rzemiosła, przemysłu, handlu, usług, wolnych zajęć zawodowych i zatrudnień o celach zarobkowych oraz z tytułu wszelkiego rodzaju dzierżawy, z wyjątkiem dzierżawy budynków, są obowiązane do wpłacania przedpłat na podatki obrotowy i dochodowy lub na podatek dochodowy.

2. Przedpłaty pobiera się, gdy wysokość jednorazowej wypłaty za wykonane świadczenie lub suma wypłat za świadczenia wykonane na rzecz danej jednostki w ciągu ostatnich 3 miesięcy, łącznie z wypłatą bieżącą, przekracza 3.000 zł.

3. Od wypłat z tytułu usług transportu towarowego, nie wyłączając załadunku i wyładunku wykonanego łącznie z przewozem, oraz od wypłat określonych w § 3 pkt 4 pobiera się przedpłaty bez względu na wysokość wypłaty.

4. Za kwotę wypłaty uważa się każdą zapłatę, nie wyłączając zapłaty dokonanej w formie rozliczenia gotówkowego i w naturze, z tytułu lub na poczet należności za wykonane świadczenia, bez potrącenia roszczeń z tytułu innych zobowiązań ciężających na wykonującym świadczenie (kwotę zapłaty brutto).

§ 2. 1. Nie pobiera się przedpłat:

1) jeżeli świadczenia podlegają opodatkowaniu:

- a) w formie ryczałtu pobieranego przez płatnika,
- b) w formie karty podatkowej i podatnik kartę taką okaże,
- c) w formie ryczałtu, a podatnik wykonuje świadczenia w ramach rzemiosła przy zatrudnieniu nie więcej niż jednego pracownika najemnego i jednego członka rodziny oraz nie ma zaległości podatkowych; na okoliczności te podatnik powinien zamieścić oświadczenie na rachunku;

2) jeżeli osoba otrzymująca należność okaże dowód całkowitego zwolnienia jej świadczeń od podatków obrotowego i dochodowego albo zezwolenie właściwego organu finansowego na niepotrącenie przedpłaty;

3) przy zakupie od rolników owoców rolnych przerobionych sposobem przemysłowym, jeżeli jednorazowa wypłata należności nie przekracza kwoty 5.000 zł, a w razie przekroczenia tej kwoty, jeżeli nabywcy znane jest imię, nazwisko i adres dostawcy i jego zawód;

4) przy zakupie produktów leśnych i łąkowych nie przerobionych sposobem przemysłowym od zbieraczy tych produktów nie będących rolnikami, jeżeli wysokość jednorazowej wypłaty lub suma wypłat dokonanych w okresie jednego miesiąca nie przekracza kwoty 5.000 zł;

5) przy zakupie ryb pochodzących z połowu na wodach zamkniętych i otwartych, a nie przerobionych sposobem przemysłowym, jeżeli sprzedaż jest dokonywana bez utrzymywania w tym celu stałych miejsc sprzedaży poza obrębem gospodarstwa rybnego lub poza siedzibą wykonującego rybolówstwo;

6) jeżeli wypłata jest dokonywana z kwot otrzymywanych do wyliczenia się przez pracowników jednostek gospodarki uspołecznionej albo dotyczy zakupów dokonywa-

nych za gotówkę przez te jednostki oraz przez związki wyznaniowe lub ich instytucje w sprzedaży detalicznej, a suma wypłaty nie przekracza jednorazowo kwoty 3.000 zł.

2. Jeżeli zwolnienie świadczenia od opodatkowania, poza wypadkami określonymi w ust. 1 pkt 2, wynika z samego prawa bądź zależy od wysokości osiągniętego obrotu lub spełnienia innych warunków, niepobranie przedpłaty uzależnia się od zamieszczenia przez otrzymującego należność oświadczenia na rachunku, że spełnia on warunki tego zwolnienia.

3. Jeżeli wysokość przedpłat mogłaby przekroczyć należny podatek, organ finansowy pierwszej instancji, na wniosek podatnika, zezwala na zaniechanie poboru lub obniża na określony czas wysokość przedpłaty podlegającej pobraniu przez poszczególnych płatników do 50% należnej przedpłaty.

§ 3. Wysokość przedpłat wynosi:

- 1) przy świadczeniach rzeczy polegających na sprzedaży surowców, półwyrobów lub wyrobów gotowych wytworzonych we własnym lub obcym przedsiębiorstwie na rachunek własny lub na zamówienie 10%,
- 2) przy świadczeniach rzeczy polegających na sprzedaży nabytych w tym celu i nie przerobionych towarów 6%,
- 3) przy świadczeniach usług lub świadczeniach rzeczy połączonych ze świadczeniem usług, z wyjątkiem wymienionych w pkt 4 12%,
- 4) przy świadczeniach usług, z których przychody podlegają tylko podatkowi dochodowemu, oraz przy dzierżawie 20%

kwoty zapłaty brutto z tytułu lub na poczet należności za wykonywane świadczenia.

§ 4. 1. Do obliczenia i pobierania przedpłat obowiązane są jako płatnicy jednostki wypłacające należności (§ 1 ust. 1) przy dokonywaniu wypłaty z tytułu lub na poczet należności za świadczenie.

2. Przy realizacji należności przelewem bankowym płatnicy obowiązani są zlecać równocześnie przelew przedpłaty oraz umieszczać na poleceniu przelewu uwagę o przedpłacie przez określenie:

„Przedpłatę na podatki w kwocie . . . . . zł przelano” lub „Przedpłata nie należy się . . . . . (podstawa prawna)”.

3. Przy realizacji należności gotówką płatnicy pobierający z banku kwoty przeznaczone na wypłatę należności za świadczenia pobierają te kwoty pomniejszone o kwotę należnej przedpłaty; są oni zobowiązani zamieszczać na czeku złożonym w banku uwagę o przedpłacie przez określenie:

„Przedpłatę na podatki w kwocie . . . . . zł potrącono” lub „Przedpłata nie należy się . . . . . (podstawa prawna)”.

§ 5. 1. Płatnicy obowiązani są przelać pobrane przedpłaty na rachunek organu finansowego, który wydał pokwitowanie uiszczenia opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego osobie wykonującej świadczenie, a w razie gdy osoba wykonująca świadczenie nie posiada takiego pokwitowania — na rachunek organu finansowego, w którego okręgu wykonujący świadczenie ma miejsce zamieszkania lub pobytu. Przelew pobranych przedpłat należy dokonać po upływie każdego miesiąca w terminie do dnia 5 następnego miesiąca. W razie uchybienia temu terminowi płatnik obowiązany jest uiścić odsetki (dodatek) za zwłokę stosownie do obowiązujących przepisów.

2. Płatnicy obowiązani są sporządzać w czterech egzemplarzach wykaz pobranych przedpłat oraz wypłaconych kwot przekraczających jednorazowo 3.000 zł, a w wypadku określonym w § 2 ust. 1 pkt 3 — 5.000 zł, od których w myśl § 2 ust. 1 pkt 1 lit. b) i c), pkt 2, 3 i 4 oraz ust. 2 nie pobrano przedpłat. Wykaz powinien zawierać nazwę jednostki pobierającej przedpłatę, imię, nazwisko (nazwę) i adres podatnika, rodzaj świadczenia, numer rachunku, kwotę brutto

do wypłaty oraz datę pobrania i kwotę przedpłaty lub podstawę niepobrania przedpłaty z podaniem nazwy organu finansowego oraz daty i numeru karty podatkowej, potwierdzenia zwolnienia od opodatkowania albo zezwolenia na niepobranie przedpłaty lub obniżenie jej wysokości. Jeden egzemplarz wykazu bądź jego wycinek należy doręczyć osobie, na rzecz której dokonuje się wypłaty. Dwa dalsze egzemplarze tego wykazu należy przesłać organowi finansowemu (ust. 1) równocześnie z przekazaniem pobranych przedpłat, a czwarty egzemplarz pozostawić w aktach wraz z dowodem przesłania egzemplarzy organowi finansowemu. Przesłanie wykazu zwalnia od obowiązku sporządzenia informacji o transakcjach objętych wykazem.

3. Organ finansowy, do którego wpłacono przedpłatę bez zachowania właściwości przewidzianej w ust. 1, przekazuje przedpłatę właściwemu organowi finansowemu, przesyłając mu równocześnie wykaz, o którym mowa w ust. 2, i zawiadamia o tym podatnika.

§ 6. 1. Instytucje bankowe i kredytowe oraz ich oddziały (punkty kasowe) przy realizacji wypłat przelewów z rachunków jednostek gospodarki społecznej oraz związków wyznaniowych i ich instytucji na rzecz osób otrzymujących należności (§ 1 ust. 1) mają obowiązek badania, czy na zleceniu wypłaty lub czeku została umieszczona uwaga w sprawie przedpłaty (§ 4 ust. 2 i 3).

2. W razie braku uwagi, o której mowa w ust. 1, instytucje bankowe i kredytowe oraz ich oddziały (punkty kasowe) odmawiają realizacji wypłaty.

§ 7. 1. Osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki społecznej, które osiągają ze sprzedaży nieruchomości lub ich części nadwyżki w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, obowiązane są do wpłacania przedpłat na podatek dochodowy.

2. Podstawę obliczenia przedpłat stanowi nadwyżka ze sprzedaży nieruchomości, obliczona prowizorycznie na podstawie danych przedstawionych przez podatnika. Przedpłatę oblicza się w wysokości podatku przypadającego od nadwyżki według skali podatkowej z uwzględnieniem zwyzek rodzinnych.

3. Do obliczenia i pobierania przedpłat obowiązani są jako płatnicy notariusze przy sporządzaniu aktów sprzedaży.

4. Notariusze obowiązani są przelać pobrane przedpłaty na rachunek organu finansowego właściwego według miejsca zamieszkania lub siedziby podatnika w następujących terminach: co do kwot zapisanych do wykazu wpływów w czasie od dnia 1 do 15 każdego miesiąca — w terminie do dnia 20 każdego miesiąca, a co do kwot zapisanych w czasie od dnia 16 do końca miesiąca — w terminie do dnia 5 następnego miesiąca. Równocześnie notariusze przesyłają w 2 egzemplarzach wykazy zawierające imiona, nazwiska (nazwy) i adresy kontrahentów oraz wysokość i podstawę obliczenia przedpłat.

§ 8. 1. Osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki społecznej, które otrzymują od jednostek gospodarki społecznej oraz związków wyznaniowych i ich instytucji podlegające podatkowi dochodowemu należności z tytułu eksploatacji praw autorskich, opłat za korzystanie z patentów na wynalazki, z wynalazków, ze specjalnych metod produkcji (opłaty licencyjne) oraz ze sprzedaży praw patentowych, obowiązane są do wpłacania przedpłat na podatek dochodowy.

2. Za należność, o której mowa w ust. 1, uważa się każdą kwotę wypłaconej lub zaliczonej na konto podatnika należności. Wysokość przedpłaty od każdej wypłaty ustala się przyjmując sumę wypłat osiągniętą od początku roku podatkowego z zastosowaniem do tej sumy odpowiadającej jej stopy podatku — bez uwzględnienia przepisów art. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami)

oraz przepisów o zniżkach i zwyczajach rodzinnych przewidzianych w przepisach o podatku dochodowym.

3. Do obliczenia i pobierania przedpłat obowiązane są jako płatnicy jednostki gospodarki uspołecznionej oraz związki wyznaniowe i ich instytucje wypłacające należności wymienione w ust. 1.

4. Płatnicy obowiązani są przelać pobrane przedpłaty na rachunek organu finansowego właściwego według miejsca zamieszkania podatnika w terminie przewidzianym w § 5 ust. 1. W razie uchybienia temu terminowi płatnicy obowiązani są uiszczyć odsetki (dodatek) za zwłokę stosownie do obowiązujących przepisów. Równocześnie płatnicy przesyłają w 2 egzemplarzach wykazy zawierające imiona, nazwiska (nazwy) i adresy podatników oraz wysokość i podstawę obliczenia przedpłat.

5. Podatnicy osiągający wyłącznie dochody, od których są obowiązani do wpłacania przedpłat na podstawie ust. 1, nie mają obowiązku wpłacania zaliczek miesięcznych na podatek dochodowy oraz nie mają obowiązku składania deklaracji miesięcznych na te zaliczki.

§ 9. Przedpłaty na podatki obrotowy i dochodowy lub na podatek dochodowy, dokonane na podstawie niniejszego rozporządzenia, nie zwalniają podatników, poza wypadkami

określonymi w § 8 ust. 5, od obowiązku wpłacania bieżących należności z tytułu tych podatków w terminach przewidzianych dla wpłacania tych należności oraz od składania organom finansowym deklaracji i zeznań stosownie do obowiązujących przepisów. Sumy dokonanych przedpłat podatnicy potrącają z sumy należnych wpłat podatkowych.

§ 10. Przed pociągnięciem płatnika do przewidzianej w art. 14 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązku potrącenia przedpłat organ finansowy jest obowiązany ustalić możliwość ściągnięcia nie pobranych przedpłat bezpośrednio od podatnika.

§ 11. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 listopada 1955 r. w sprawie przedpłat na zaliczki na podatek dochodowy (Dz. U. Nr 47, poz. 317),
- 2) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 kwietnia 1961 r. w sprawie przedpłat na zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy (Dz. U. Nr 27, poz. 133).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem pierwszym miesiąca po dniu ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

213

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 8 października 1967 r.

w sprawie utworzenia Wydziałów dla Nieletnich w Sądach Powiatowych w Ostródzie, Sanoku i Tarnobrzegu.

Na podstawie art. 6 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się w województwie olsztyńskim Wydział dla Nieletnich (Sąd dla Nieletnich) w Sądzie Powiatowym w Ostródzie dla okręgów Sądów Powiatowych w Hawie, Morażu, Nowym Mieście Lubawskim, Ostródzie i Pasłęku.

§ 2. Tworzy się w województwie rzeszowskim Wydział dla Nieletnich (Sądy dla Nieletnich):

- 1) w Sądzie Powiatowym w Sanoku — dla okręgów Sądów Powiatowych w Brzozowie, Leśku, Sanoku i Ustrzykach Dolnych,
- 2) w Sądzie Powiatowym w Tarnobrzegu — dla okręgów Sądów Powiatowych w Kolbuszowej, Leżajsku, Mielcu, Nisku i Tarnobrzegu (łącznie z Wydziałem Zamiejscowym w Rozwadowie).

§ 3. Tracą moc:

- 1) § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu

sądów zbędnych (Dz. U. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej okręgów Sądów Powiatowych w Hawie, Morażu, Nowym Mieście Lubawskim, Ostródzie, Pasłęku, Kolbuszowej, Mielcu, Nisku i Tarnobrzegu,

- 2) § 2 pkt 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 1956 r. w sprawie utworzenia sądów powiatowych w nowych powiatach (Dz. U. Nr 2, poz. 16) w części dotyczącej Sądu Powiatowego w Leżajsku,
- 3) § 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1956 r. o utworzeniu Wydziałów dla Nieletnich (Sądów dla Nieletnich) w Sądach Powiatowych w Elblągu, Chełmie, Jasle i Wałbrzychu oraz o zniesieniu Wydziału dla Nieletnich (Sądu dla Nieletnich) w Sądzie Powiatowym w Krośnie (Dz. U. z 1957 r. Nr 3, poz. 13) w części dotyczącej Sądów Powiatowych w Brzozowie, Leśku, Sanoku i Ustrzykach Dolnych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1968 r.

Minister Sprawiedliwości: *S. Walczak*

214

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 10 listopada 1967 r.

w sprawie zaopatrywania w przedmioty ortopedyczne.

Na podstawie art. 95, ust. 1 pkt 1 lit. c) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396 z późniejszymi zmianami), art. 64 ust. 4 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98), art. 23 ust. 4 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 98 i Nr 36, poz. 164, z 1959 r. Nr 14, poz. 75, z 1961 r. Nr 6, poz. 39 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98), art. 33 ust. 4 usta-

wy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1963 r. Nr 55, poz. 299), art. 62 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. Nr 16, poz. 114), art. 31 ust. 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 12, poz. 70), art. 2 lit. B pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin (Dz. U.